

A

Hamzah bin Osman lwn Pendakwa Raya

B

MAHKAMAH RAYUAN (PUTRAJAYA) — RAYUAN JENAYAH NO
A-05-330-11 TAHUN 2014
TENGKU MAIMUN, AHMADI ASNAWI DAN KAMARDIN HASHIM
HHMR
24 MAC 2016

C

Keterangan — Anggapan — Anggapan bertentangan — Sama ada kegagalan pendakwaan untuk memanggil sebagai saksi seorang ustaz yang dilihat makan malam bersama si mati sebelum kejadian menyebabkan anggapan bertentangan terpalai — Sama ada saksi penting — Akta Keterangan 1950 s 114(g)

D

Prosedur Jenayah — Pembelaan — Alibi — Keterangan saksi pendakwaan bahawa perayu berada di tempat kejadian — Sama ada pembelaan alibi ditolak dengan betul

E

Prosedur Jenayah — Penghakiman — Alasan penghakiman — Sama ada ketiadaan alasan penghakiman oleh hakim bicara memprejudiskan perayu — Sama ada terdapat pelanggaran s 52(1) Akta Mahkamah Kehakiman 1964

F

Undang-Undang Jenayah — Bunuh — Kanun Keseksaan — s 302 — Rayuan terhadap sabitan dan hukuman — Perayu dituduh membunuh penolong pengurus di resort tempat perayu bekerja — Sama ada hakim bicara gagal menerangkan tiga pilihan untuk membela diri kepada perayu — Sama ada

G

kegagalan pihak pendakwaan mengemukakan laporan mengenai kewarasan akal perayu memprejudiskan perayu — Sama ada ketiadaan alasan penghakiman oleh hakim bicara memprejudiskan perayu — Sama ada keterangan mengikut keadaan tidak mencukupi untuk sabitkan perayu — Sama ada kegagalan pendakwaan untuk memanggil sebagai saksi individu yang dilihat makan malam bersama si mati sebelum kejadian menyebabkan anggapan bertentangan terpakai — Sama ada motif dibuktikan — Sama ada sabitan dan hukuman selamat

H

Perayu telah disabitkan atas pertuduhan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan oleh Mahkamah Tinggi dan telah dihukum gantung di leher sehingga mati. Si mati adalah isteri kepada SP3 (Pengurus Suria Beach Resort ('resort tersebut')). Si mati bertugas sebagai Penolong Pengurus di resort tersebut. Perayu merupakan seorang pekerja resort yang telah diberhentikan kerja atas isu disiplin dan kerja yang tidak memuaskan. Namun, si mati membenarkan perayu untuk terus tinggal di resort tersebut sementara

I

menunggu perayu mendapatkan pekerjaan yang lain. Si mati telah ditemui pengsan di dalam bilik No 202 di resort tersebut pada 18 Ogos 2008 dan selepas itu telah meninggal dunia. Bilik si mati berada dalam keadaan berselerak dan wang RM900 dan barang-barang kemas milik si mati bernilai anggaran RM18,000 telah dilarikan. Turut hilang dari bilik si mati adalah sebuah komputer riba, dua telefon bimbit dan sebuah kamera digital. Saksi Rusli bin Mohd Mustapa (SP7) menyatakan pada jam 1 pagi 18 Ogos 2008 beliau telah menerima panggilan telefon dari perayu yang meminta beliau mengambil perayu di luar kawasan resort tersebut. SP7 melihat perayu membawa sebuah beg galas dan sebuah beg lagi berisi satu laptop. SP7 juga melihat perayu membawa beberapa barang kemas. Perayu telah memberikan sebutuk gelang emas kepada SP7. Saksi SP8 menyatakan perayu datang ke rumah beliau bersama SP7 pada tengah malam itu untuk menyewa bot beliau untuk menghantar perayu balik ke tanah besar. Perayu telah membayar SP8 RM200 sebagai sewa bot. SP8 kemudian mendapati sebuah laptop telah ditinggalkan oleh perayu di bilik tidur beliau. Pada 21 Ogos 2008, perayu telah ditangkap di Johor Bahru. Pelbagai barang kemas dan tiga telefon bimbit telah dirampas daripada perayu. Beberapa lagi barang kemas turut dirampas oleh pihak polis dari kedai emas Sri Suria Emas Enterprise atas panduarah dari perayu. Semua barang kemas dan dua dari tiga telefon yang dirampas daripada perayu telah dicamkan oleh SP3 sebagai milik si mati. Perayu telah merayu terhadap sabitan dan hukuman, antara lain, atas alasan berikut: (a) hakim bicara gagal menerangkan tiga pilihan untuk membela diri kepada perayu; (b) kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan laporan mengenai kewarasan akal perayu (*mental state*); (c) ketiadaan alasan penghakiman oleh hakim bicara; (d) keterangan mengikut keadaan tidak mencukupi untuk sabitkan perayu; (e) kegagalan pendakwaan untuk memanggil sebagai saksi seorang ustaz yang dilihat makan malam bersama si mati sebelum kejadian menyebabkan anggapan dibawah s 114(g) Akta Keterangan 1950 terpakai. Ustaz itu adalah orang terakhir yang telah dilihat berada bersama dengan si mati.

Diputuskan, menolak rayuan dan mengesahkan sabitan dan hukuman mati:

- (1) Hakim bicara telah gagal untuk menerangkan tiga pilihan untuk membela diri kepada perayu. Walau bagaimanapun, tidak berlaku prejudis dan kegagalan keadilan terhadap perayu. Sepanjang masa yang material perayu telah diwakili oleh peguambela terpelajar yang berpengalaman dan berkebolehan dalam mengendalikan kes-kes jenayah. Perayu telah memberi keterangan membela dirinya secara bersumpah (lihat perenggan 23–24).
- (2) Isu kewarasan akal perayu tidak timbul semasa pemeriksaan-balas terhadap saksi-saksi pendakwaan. Malahan isu yang sama juga tidak pernah timbul semasa kes pembelaan. Kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan laporan perubatan terhadap kewarasan akal

- A perayu tidak mendatangkan prejudis dan kegagalan keadilan kepada pihak pembelaan, jauh sekali membuatkan perbicaraan terhadap perayu menjadi tidak sah dan sabitan tidak boleh dipertahankan (lihat perenggan 29).
- B (3) Tiada peruntukan di bawah statut menghendaki hakim bicara memberikan alasan mengapa pembelaan perayu dipanggil. Namun begitu, dari rakaman CRT didapati bahawa hakim bicara telah menyatakan dengan jelas bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kes prima facie sebelum memerintahkan perayu untuk membela diri.
- C Malangnya perkara ini tidak tercatat dalam nota prosiding (lihat perenggan 32).
- D (4) Tiada apa-apa merit dalam hujahan mengenai isu kegagalan hakim bicara menulis alasan penghakiman. Walaupun hakim bicara telah gagal untuk menyediakan alasan penghakiman, namun hakim bicara telah memberikan alasan keputusan (*grounds of decision*). Hakim bicara telah menimbangkan pembelaan perayu dan telah memberikan alasan mengapa beliau telah menolak pembelaan perayu dan telah mensabitkan perayu atas pertuduhan. Hakim bicara tidak melanggar s 52(1) Akta Mahkamah Kehakiman 1964 (lihat perenggan 35).
- E (5) Terdapat keterangan-keterangan mengikut keadaan yang cukup kuat untuk mensabitkan perayu atas pertuduhan. Sabitan perayu adalah selamat berdasarkan keterangan saksi-saksi. Mahkamah Rayuan bersetuju dengan dapatan dan keputusan yang dibuat oleh hakim bicara dalam mensabitkan perayu atas pertuduhan. Selain dari keterangan-keterangan mengikut keadaan, terdapat lain-lain keterangan yang menyokong yang menjurus kepada kebersalahan perayu. Keterangan dan kelakuan perayu yang bercanggah dan tidak munasabah menguatkan dapatan hakim bicara terhadap kebersalahan perayu (lihat perenggan 37 & 39).
- F
- G (6) Hakim bicara telah dengan betul menolak pembelaan alibi yang diberikan oleh perayu atas alasan terdapat keterangan kukuh dari saksi-saksi pendakwaan bahawa pada sekitar jam 1 pagi perayu berada di tempat kejadian. Perayu hanya beredar dalam keadaan tergesa-gesa dari tempat kejadian selepas menyerang dan melarikan barangan berharga milik si mati (lihat perenggan 42).
- H
- I (7) Motif dapat dilihat melalui fakta dan keadaan yang berlaku dalam kes ini. Perayu diakui mempunyai masalah disiplin dalam pekerjaan beliau. Perayu selalu ditegur oleh si mati dan akhirnya telah diberhentikan kerja. Perayu menumpang di resort tersebut yang diuruskan oleh si mati sementara waktu mendapatkan pekerjaan yang baru. Perayu mempunyai motif kerana mendendami si mati selain terdesak untuk mendapatkan

wang bagi menyara kehidupan beliau yang mempunyai teman wanita ketika itu walaupun tanpa pendapatan dan pekerjaan (lihat perenggan 43).

A

- (8) Ustaz Latif bukan saksi penting dalam kes ini dan tiada keterangan menunjukkan pihak pendakwaan cuba untuk menyembunyikan keterangan saksi Ustaz Latif tersebut. Oleh itu anggapan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950, tidak terpakai dan tidak wujud jurang dalam kes pendakwaan (lihat perenggan 44).

B

[English summary]

C

The appellant was convicted for the offence of murder under s 302 of the Penal Code by the High Court and was sentenced to death. The deceased was the wife of SP3 (the Manager of Suria Beach Resort ('the resort')). The deceased was the assistant manager of the resort. The appellant was an employee of the resort who was fired for disciplinary issues and unsatisfying work. However, the deceased told him that he could stay at the resort while getting another job. The appellant had successfully gotten another job. The deceased was found unconscious in room 202 in the resort and on 18 August 2008 and passed away after that. The deceased's room was scattered and a sum of RM900 and jewelries belonging to the deceased worth RM18,000 were also stolen. Also stolen were the deceased's laptop, handphone and digital camera. Witness Rusli bin Mohd Mustapa ('SP7') said that at 1am on 18 August 2008, he received a telephone call from the appellant requesting him to fetch the appellant outside the resort. SP7 saw the appellant carrying a satchel bag while another bag had a laptop in it. SP7 also saw the appellant carrying some jewelries. The appellant gave a bracelet to SP7. Witness SP8 testified that the appellant came to his house with SP7 on midnight to rent his boat and sent the appellant at main land. The appellant paid SP8 RM200 being rent for the boat. SP8 then found a laptop left by the appellant in his bedroom. On 21 August 2008, the appellant was arrested in Johor Bahru. Assorted jewelries and three handphones were seized from the appellant. Some other jewelries were seized from the police at a jewelry shop known as Sri Suria Emas Enterprise, based on the appellant's guidance. All the jewelries and two out of three telephones seized by the appellant were identified by SP3 as belonging to the deceased. The appellant appealed against the conviction and sentence, inter alia, for the following reasons (a) the trial judge failed to explain the three choices of defence to the appellant; (b) the prosecution failed to adduce a report on the appellant's mental state; (c) the absence of grounds of judgment by the trial judge; (d) circumstantial evidence was sufficient to convict the appellant; (e) the prosecution's failure to call a witness as an ustaz who was seen having dinner with the deceased before the murder caused the invocation of s 114(g) of the Evidence Act 1950. The ustaz was the last person seen with the deceased.

D

E

F

G

H

I

Held, dismissing the appeal and affirming the conviction and sentence:

- A (1) The trial judge failed to explain the three choices of defence available to the appellant. However, there was no prejudice and failure of justice occasioned against the appellant. At the material time, the appellant was represented by a defence lawyer who was able and experienced in manoeuvring criminal cases. The appellant had given defence on oath
- B (see paras 23–24).
- C (2) The issue of the appellant’s mental state did not arise during the cross-examination of the prosecution. In fact, the same issue did not arise during the defence case. The prosecution’s failure to adduce the medical report on the appellant’s mental state did not prejudice and occasion failure of justice on the defence, let alone cause the trial against the appellant become invalid and could not sustain (see para 29).
- D (3) There is no provision under the statute requiring the trial judge to provide the grounds as to why the appellant was called to enter defence. However, based on the CRT recordings, it was found that the trial judge had clearly stated that the prosecution had proved a prima facie case before ordering the appellant to enter defence. However, this was not in the notes of proceedings (see para 32).
- E (4) There was no merit in the argument on the trial judge’s failure to write the grounds of judgment. Even though the trial judge failed to provide grounds of judgment but the the trial judge did provide grounds of decision. The trial judge considered the appellant’s defence and gave his reasons as to why he dismissed the appellant’s defence and convicted the appellant on the offence. The trial judge did not breach s 52(1) of the
- F Courts of Judicature Act 1964 (see para 35).
- G (5) There were strong circumstantial evidence to convict the appellant on the offence. The appellant’s conviction was safe based on the evidence of the witnesses. The Court of Appeal agreed with the findings and decisions made by the trial judge in convicting the appellant on the charge. Aside from the circumstantial evidence, there were other evidence that supported the appellant’s guilt. The appellant’s diverging and unreasonable testimony and behaviour strengthened the appellant’s guilt (see paras 37 & 39).
- H (6) The trial judge had correctly dismissed the defence of alibi given by the appellant on the ground that there was solid evidence from the prosecution’s witnesses that around 1am, the appellant was at the crime scene. The appellant left in a hurry from the crime scene after attacking and taking with him valuable items belonging to the deceased (see para
- I 42).

- (7) The motive could be seen from the facts and circumstances of the case. The appellant was acknowledged as having disciplinary problems as an employee. The appellant was often reprimanded by the deceased was eventually fired. The appellant took shelter at the said resort managed by the deceased while he was looking for another job. The appellant had a motive because he was vengeful against the deceased in addition to being desperate for money to support his life as he had a girlfriend even though he had no income and work (see para 43). **A**
- (8) Ustaz Latif was not a material witness in this case and there was no evidence showing that the prosecution tried to conceal the said Ustaz. Therefore, the assumption under s 114(g) of the Evidence Act 1950 was not applicable and there was no loophole in the prosecution's case (see para 44).] **B**

Nota-nota

Untuk kes mengenai anggapan bertentangan, lihat 7(2) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 2594. **D**

Untuk kes-kes mengenai alibi, lihat 5(2) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 2060–2095.

Untuk kes-kes mengenai alasan penghakiman, lihat 5(2) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 2673–2680. **E**

Untuk kes-kes mengenai Kanun Keseksaan, lihat 4(2) *Mallal's Digest* (5th Ed, 2015) perenggan 1830–1837.

Kes-kes yang dirujuk

Junaidi bin Abdullah v PP [1993] 3 MLJ 217, MA (dirujuk) **F**

Juraimi bin Husin v PP [1998] 1 MLJ 537; [1998] 2 CLJ 383, MR (dirujuk)

PP v Mohd Radzi bin Abu Bakar [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457, MP (dirujuk)

Tan Kim Ho & Anuar v PP [2009] 3 MLJ 151, MP (dirujuk) **G**

Undang-undang yang dirujuk

Akta Keterangan 1950 s 114(g)

Akta Mahkamah Kehakiman 1964 s 52(1)

Kanun Tatacara Jenayah ss 180, 180(4), 308, 342, 342(1), (3) **H**

Kanun Keseksaan s 302

Rayuan Daripada: Perbicaraan Jenayah 45B-3 Tahun 2009 (Mahkamah Tinggi, Ipoh) **I**

- A *Manoharan Malayalam (M Manoharan & Co) bagi pihak perayu.
Thangavelu all A Suppiah (Timbalan Pendakwa Raya, Jabatan Peguam Negara)
bagi pihak responden.*

Kamardin Hashim HMR:

B

LATAR BELAKANG

- C [1] Perayu telah dibicarakan dan disabitkan atas satu pertuduhan bagi kesalahan membunuh di bawah s 302 Kanun Keseksaan ('KK') oleh Mahkamah Tinggi Ipoh. Perayu telah dihukum gantung di leher sehingga mati. Di hadapan kami, perayu merayu terhadap sabitan dan hukuman.

- [2] Pertuduhan dimana perayu telah disabitkan adalah seperti berikut:

- D Bahawa kamu pada 18 Ogos 2008, jam lebih kurang 1.00 pagi, di bilik No: 202, Suria Beach Resort, Teluk Nipah, Pulau Pangkor, di dalam daerah Manjung, di dalam Negeri Perak Darul Ridzwan, telah membunuh NORAZLIDA BINTI IDEN [No K/P: 770727-08-7102] dengan itu kamu telah melakukan satu kesalahan yang boleh dihukum di bawah seksyen 302 Kanun Keseksaan.

E

Kes pendakwaan

- F [3] Seramai 20 orang saksi telah dipanggil memberi keterangan bagi membentangkan naratif kes pihak pendakwaan. Secara ringkasnya, kes pihak pendakwaan adalah seperti berikut:

- G [4] Saksi Azahan bin Ibrahim ('SP3'), Pengurus Suria Beach Resort ('Resort tersebut') menyatakan si mati merupakan isteri kedua beliau. Si mati bertugas sebagai Penolong Pengurus Suria Beach Resort dan si mati tinggal di bilik No 202 Resort tersebut. Pada masa kejadian si mati sedang hamil lima bulan. SP3 mengenali perayu sebagai salah seorang pekerja Resort tersebut. Perayu telah diambil bekerja oleh si mati sebagai pekerja *maintenance* dan juga sebagai pengemas bilik.

- H [5] SP3 juga menyatakan bahawa perayu telah berhenti kerja pada 13 Ogos 2008. Walaupun begitu si mati membenarkan perayu untuk terus tinggal di Resort tersebut sementara menunggu perayu mendapatkan pekerjaan yang lain. SP3 turut menyatakan bahawa perayu seorang pekerja yang tidak berdisiplin, mutu kerja yang tidak memuaskan, selalu tidak hadir bekerja dan enggan untuk mematuhi arahan si mati. Perayu juga seorang yang panas baran. Hubungan perayu dengan pekerja-pekerja lain juga tidak baik dan sering bertengkar dengan pekerja-pekerja yang lain. Perayu pernah memukul seorang pekerja dari Indonesia bernama Yetti ('SP4'). Di Resort tersebut, perayu tinggal dalam sebuah bilik di bahagian belakang kaunter hadapan bersama

seorang pekerja bernama Mohd Shafaril bin Abd Samat ('SP13').

A

[6] Pada jam 10 malam 17 Julai 2008, si mati ada menelefon SP3 dan memberitahu kutipan wang tunai hari itu berjumlah RM900. Si mati juga memberitahu SP3 bahawa pada malam itu si mati menyimpan wang tersebut serta barang-barang kemasnya di dalam laci-laci dalam bilik yang didiami oleh si mati. Pada jam 12.30 malam 18 Ogos 2008, SP3 ada membuat panggilan telefon kepada si mati. SP3 mahu berbincang tentang sebut harga satu seminar tetapi si mati memberitahu beliau mengantuk dan mahu tidur. Ini berlaku kira-kira setengah jam sebelum jam 1 pagi iaitu waktu perayu dipertuduhkan telah membunuh si mati.

B

C

[7] Pada jam 11.30 pagi hari yang sama, SP3 telah membuat panggilan telefon kepada telefon bimbit si mati tetapi tiada jawapan. SP3 telah menghubungi SP13 untuk mengesan di mana si mati berada. Pada jam 12 tengahari SP3 dimaklumkan oleh SP13 bahawa si mati sedang pengsan di dalam bilik No 202 dan setengah jam kemudian SP3 diberitahu bahawa isteri beliau telah meninggal dunia. SP3 telah bergegas dari Pengkalan Hulu, Perak dan tiba di Pulau Pangkor pada jam 6 petang. SP3 mendapati bilik si mati berada dalam keadaan berselerak. SP3 mendapati wang RM900 dan barang-barang kemas milik si mati bernilai anggaran RM18,000 telah dilarikan. Turut hilang dari bilik si mati adalah sebuah komputer riba, dua buah telefon bimbit jenama Nokia dan sebuah kamera digital.

D

E

[8] Saksi Rusli bin Mohd Mustapa ('SP7') menyatakan beliau mengenali perayu sebagai rakan bermain badminton. SP7 menyatakan pada jam 1 pagi 18 Ogos 2008 beliau telah menerima panggilan telefon dari perayu yang meminta beliau mengambil perayu di luar kawasan Resort tersebut. SP7 telah meminjam motosikal milik Mohd Shah Rizal bin Abdul Wahab ('SP8') lalu pergi mengambil perayu dan telah membawa perayu ke rumah SP8 di Kg Masjid, Pulau Pangkor. SP7 melihat perayu membawa sebuah beg galas dan sebuah beg lagi berisi satu laptop. SP7 juga melihat perayu membawa beberapa barang kemas. Perayu telah memberikan sebetuk gelang emas kepada SP7. Gelang emas itu kemudiannya SP7 serahkan kepada teman wanita beliau, Nurul Syazwani bt Said ('SP6').

F

G

H

[9] Saksi SP8 menyatakan perayu datang ke rumah beliau bersama SP7 pada tengah malam itu untuk menyewa bot beliau untuk menghantar perayu balik ke tanah besar. Perayu telah membayar SP8 RM200 sebagai sewa bot. SP8 kemudian mendapati sebuah laptop telah ditinggalkan oleh perayu di bilik tidur beliau. Setelah mengetahui polis menjalankan siasatan terhadap perayu, SP8 telah meminta adik beliau, Mohd Hafiz bin Abdul Wahab ('SP5') untuk membuang laptop itu ke dalam laut di Teluk Segagas, Pulau Pangkor.

I

- A** [10] Pada 21 Ogos 2008, perayu telah ditangkap di sebuah rumah di Taman Perling, Johor Bahru bersama dua orang lelaki, Mohd Ritzduwan bin Ibrahim ('SP11') dan Mohamad Nadzrine bin Ibrahim ('SP12'). Pelbagai barang kemas dan tiga buah telefon bimbit jenama Nokia telah dirampas daripada perayu. Beberapa lagi barang kemas turut dirampas oleh pihak polis dari kedai emas Sri Suria Emas Enterprise atas pandu arah dari perayu. Saksi Mat Adam bin Besar @ Nik ('SP18') mengesahkan perayu telah menjual tujuh jenis barang kemas tersebut pada 19 Ogos 2008 dengan harga RM1,500. SP18 dapat mengenali perayu dan mengesahkan butir-butir perayu melalui salinan kad pengenalan perayu yang disimpan oleh SP18. Semua barang kemas dan dua dari tiga telefon Nokia yang dirampas daripada perayu dan juga dari SP18 telah dicamkan oleh SP3 sebagai milik isteri beliau, si mati.
- D** [11] Pakar Forensik, Dr Mohd Shafie bin Othman ('SP16') telah menjalankan bedah siasat ke atas jasad si mati pada jam 10.10 malam 18 Ogos 2008. Laporan bedah siasat disediakan oleh SP16 dan dikemukakan sebagai exh P49 (di ms 322 *AR* Jld 2). SP16 mendapati kepala si mati berlumuran dengan darah dengan hidung dan mulut si mati mengeluarkan busa darah. Terdapat luka koyak di kepala si mati dan kedua-dua telinga si mati ada mengeluarkan darah. Tangan kiri si mati dalam keadaan menggenggam rambutnya. Satu serpihan kayu telah ditemui melekat pada kulit kepala sebelah kiri.
- F** [12] Saksi SP16 mendapati kecederaan di kepala si mati adalah disebabkan dari hentakan oleh satu objek tumpul dan keras yang dilakukan secara bertubi-tubi dengan menggunakan kudrat yang kuat. Berdasarkan pemeriksaan di tempat kejadian, SP16 berpendapat besar kemungkinan serangan berlaku semasa si mati sedang tidur. SP16 juga mendapati terdapat kecederaan pada tangan kiri si mati, dan kecederaan ini bersesuaian dengan cubaan untuk mempertahankan diri. SP16 mengesahkan si mati tidak ada mengalami sebarang penyakit yang biasa yang menyebabkan atau menyumbang kepada kematian si mati. Hasil pemeriksaan, SP16 juga mendapati bayi lelaki yang berusia lima bulan di dalam kandungan si mati juga telah meninggal dunia dan telah menjadi kebiruan. SP16 mengesahkan sebab kematian si mati adalah kerana 'Kecederaan Kepala Dengan Aspirasi Darah Akibat Trauma Tumpul'.
- I** [13] Saksi DSP Chek U Koi ('SP14') adalah pegawai forensik yang telah menjalankan pemeriksaan dalam bilik tempat kejadian dan bilik 204 yang bersebelahan. Saksi SP14 telah menemui satu batang kayu dan satu puntung rokok jenama 'MALL' atas lantai dalam bilik si mati. Ada tanda-tanda menunjukkan cermin tingkap bilik 204 telah dibuka dan ada kesan cap jari di bahagian luar cermin tingkap tersebut. Saksi menyatakan orang boleh memasuki bilik 202 dari bilik 204 melalui lubang siling. SP14 telah menemui

sepasang kasut bersama stokin hitam di dalam bilik 204. Saksi SP13 mengesahkan sepasang kasut tersebut sebagai milik beliau yang sering digunakan atau dipinjam oleh perayu yang tinggal satu bilik yang sama dengan beliau. A

Dapatan dan keputusan hakim bicara di akhir kes pendakwaan B

[14] Hakim bicara yang bijaksana telah memutuskan bahawa pihak pendakwaan telah berjaya membuktikan satu kes prima facie terhadap perayu atas pertuduhan. Perayu telah diperintahkan untuk membela dirinya atas pertuduhan yang dihadapkan. C

Kes pembelaan

[15] Dalam keterangan membela dirinya secara bersumpah dari kandang saksi, perayu menyatakan secara ringkasnya seperti berikut: D

- (a) beliau tidak menafikan pernah bekerja di Suria Beach Resort, Pulau Pangkor yang diuruskan oleh si mati;
- (b) beliau pernah masuk ke dalam bilik 202 yang didiami oleh si mati tiga hari sebelum kejadian untuk membaiki alat penghawa dingin, mengubah perabot dan mengemas bilik itu atas arahan si mati; E
- (c) beliau seorang perokok dan beliau sering membuang puntung rokok di merata tempat sehingga puntung rokok ditemui dalam bilik 202 yang beliau buang semasa membaiki *air-con* dalam bilik itu; F
- (d) beliau terima satu panggilan telefon dari keluarga beliau waktu tengah malam yang menyatakan datuk beliau di Muar sakit tenat;
- (e) beliau terus mengemas barang-barang untuk balik ke Johor dan untuk itu beliau telah menelefon kawan beliau Rusli ('SP7') untuk membawa beliau ke Pengkalan; G
- (f) beliau kemudian pergi ke rumah Mohd Shah ('SP8') pada tengah malam tersebut dan telah menyewa bot SP8. Beliau menafikan ada menunjukkkan *laptop* kepada SP8; H
- (g) setelah sampai di Teluk Batik, beliau terus ke Manjung bersama SP7 dan pergi ke rumah seorang kawan kepada SP7. Pada jam 8 pagi 18 Ogos 2008, beliau terus pergi ke stesen bas Manjung dan berlepas ke Johor Bahru pada jam 8.30 pagi. Beliau menafikan telah menyerahkan seutas gelang emas kepada SP7 sebagai upah; I
- (h) setelah tiba di Johor Bahru beliau telah menziarahi neneknya sebelum pergi ke rumah kawan beliau Mohd Ritzduwan ('SP11');

- A (i) beliau mengakui ada menjual barang kemas di kedai SP18 dan telah menjual gelang emas kepunyaan teman wanita beliau. Beliau menafikan telah menjual barang kemas yang lain kepada SP18 dan menafikan telah menandatangani P41; dan
- B (j) selepas 2–3 hari berada di Johor Bahru, beliau telah ditangkap oleh pihak polis ketika sedang tidur bersama Mohamed Nadzrine ('SP12') di rumah keluarga SP11 dan SP12. Pada masa tersebut beliau hanya memakai sehelai seluar pendek tanpa memakai baju. Polis telah merampas rantai leher milik beliau yang sedang beliau pakai.

C *Keputusan hakim bicara diakhir kes*

- [16] Hakim bicara telah mensabitkan perayu atas pertuduhan dan telah menjatuhkan hukuman mati ke atas perayu. Walau bagaimanapun hakim bicara gagal menyediakan alasan penghakiman sebelum beliau bersara. Penghakiman lisan hakim bicara yang bijaksana dapat dilihat di ms 2–5 AR Jld 4 (rekod rayuan tambahan).
- D

RAYUAN PERAYU

- E [17] Di hadapan kami, peguambela terpelajar bagi perayu telah membangkitkan isu-isu berikut sebagai alasan untuk membenarkan rayuan perayu supaya satu perbicaraan semula diadakan. Isu-isu yang dibangkitkan oleh peguambela terpelajar adalah:
- F (a) hakim bicara gagal menerangkan tiga pilihan untuk membela diri kepada perayu;
- (b) kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan laporan mengenai kewarasan akal perayu (*mental state*);
- G (c) ketiadaan alasan penghakiman oleh hakim bicara;
- (d) keterangan mengikut keadaan tidak mencukupi untuk sabitkan perayu; dan
- H (e) kehadiran orang lain yang tidak dipanggil sebagai saksi.

- [18] Mengenai isu tiga pilihan untuk membela diri, penguambela terpelajar merujuk kepada s 180(4) Kanun Acara Jenayah ('KAJ') dan perkataan 'unexplained' menunjukkan hak perayu untuk berdiam diri. Kegagalan hakim bicara menerangkan dan memberi tiga pilihan untuk membela diri telah menafikan hak perayu yang dijamin di bawah undang-undang dan Perlembagaan Persekutuan.
- I

[19] Mengenai isu kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan

laporan terutama kedudukan 'mental state' perayu, diujahkan bahawa ia adalah *fatal*. Perayu dihadapkan dengan satu pertuduhan yang boleh membawa hukuman mati jika disabitkan. Di awal perbicaraan perayu menyatakan bahawa beliau ingin mengaku salah terhadap pertuduhan. Perayu telah dirujuk untuk pemerhatian oleh Hospital Bahagia Tanjong Rambutan di bawah s 342 KAJ bagi menentukan sam ada perayu layak dibicarakan. Walaupun pihak pendakwaan menyatakan laporan pakar mengesahkan perayu layak dibicarakan dan tidak mengalami sebarang kecacatan akal semasa kesalahan dilakukan, namun pihak pendakwaan gagal untuk mengemukakan kepada mahkamah laporan tersebut. Dihujahkan bahawa perayu telah diprejudiskan.

A

B

C

[20] Mengenai isu ketiga, peguambela terpelajar berhujah kegagalan hakim bicara menyediakan alasan penghakiman seperti dikehendaki menurut s 308 KAJ telah memprejudiskan perayu. Peguambela bergantung kepada keputusan dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 dan *Junaidi bin Abdullah v Public Prosecutor* [1993] 3 MLJ 217.

D

[21] Mengenai keterangan mengikut keadaan, peguambela berhujah ia tidak cukup kuat untuk mensabitkan perayu. Peguambela terpelajar menghujahkan isu ini berlandaskan kepada perkara-perkara berikut:

E

- (a) tiada cap jari perayu diperolehi pada sebatang kayu yang ditemui di tempat kejadian. Kayu tersebut disyaki sebagai senjata yang telah digunakan untuk membunuh mangsa. Dalam pertuduhan awal menyebutkan sebatang kayu telah digunakan untuk membunuh mangsa namun dalam pertuduhan pindaan, perkataan sebatang kayu telah dikeluarkan;
- (b) tiada cap jari atau DNA perayu ditemui pada mana-mana barang kes yang dirampas oleh pihak polis samasa siasatan dalam kes ini;
- (c) hanya terdapat DNA perayu pada satu puntung rokok yang dirampas dari dalam bilik tempat kejadian. Puntung rokok itu ditemui tersorok sedikit di bawah katil dan tidak diketahui sejak bila ianya telah berada di situ. Perayu sebagai pekerja *maintenance* dan pengemas bilik mungkin telah membuang puntung rokok di situ pada waktu beliau bekerja. Puntung rokok juga satu benda yang senang dialihkan dan terdapat dimerata-rata tempat di Resort tersebut seperti keterangan SP3;
- (d) walaupun beberapa barang kemas telah ditemui daripada perayu dan ada dirampas atas maklumat daripada perayu, namun tidak terdapat DNA perayu pada barang-barang kemas tersebut;
- (e) tiada saksi yang melihat perayu telah memasuki bilik si mati pada malam tersebut;

F

G

H

I

- A (f) keterangan SP20 menyatakan bilik 202 boleh diakses oleh orang melalui bilik 204 dengan melalui lubang yang terdapat pada siling bilik-bilik tersebut; dan
- (g) tiada sebarang keterangan yang dapat menunjukkan motif dipihak perayu untuk membunuh si mati.
- B

[22] Mengenai isu saksi yang gagal dipanggil untuk memberi keterangan, peguambela berhujah terdapat keterangan menunjukkan bahawa terdapat seorang ustaz dilihat makan malam bersama si mati sebelum kejadian. Ustaz itu adalah orang terakhir yang telah dilihat berada bersama dengan si mati.

C

DAPATAN DAN KEPUTUSAN KAMI

- [23] Mengenai isu berkaitan tiga pilihan untuk membela diri, dari pemerhatian kami ke atas nota prosiding, tidak dinafikan bahawa hakim bicara telah gagal untuk menerangkan tiga pilihan untuk membela diri kepada perayu. Melalui rekod dan juga rakaman CRT menunjukkan selepas hakim bicara memerintahkan perayu membela diri setelah berpuas hati pihak pendakwaan berjaya membuktikan kes *prima facie*, hakim bicara tidak menerangkan tiga pilihan kepada perayu. Sebaliknya hakim bicara yang bijaksana hanya bertanya peguambela jumlah saksi pihak pembelaan sebelum menetapkan tarikh baru untuk kes pihak pembelaan pada 21 Ogos 2014 (ms 1 *AR* Jld 4 dan ms 163 *AR* Jld 1). Seterusnya selepas beberapa penangguhan dibenarkan atas beberapa alasan, akhirnya pada 7 Oktober 2014 hakim bicara terus mendengar keterangan membela diri dari perayu.
- D
- E
- F

- [24] Persoalannya adakah kegagalan hakim bicara menerangkan tiga pilihan kepada perayu telah mendatangkan prejudis dan seterusnya telah mendatangkan kegagalan keadilan kepada perayu sebagaimana dihujahkan oleh peguambela terpelajar. Pada hemat kami tidak berlaku prejudis dan kegagalan keadilan terhadap perayu dalam kes ini. Sepanjang masa yang material perayu telah diwakili oleh seorang peguambela terpelajar yang berpengalaman dan berkebolehan dalam mengendalikan kes-kes jenayah. Melalui rakaman CRT menunjukkan peguambela terpelajar telah memberitahu mahkamah bahawa perayu akan memberi keterangan membela diri secara bersumpah dari kandang saksi. Perayu kemudiannya telah memberi keterangan membela dirinya secara bersumpah. Pada hemat kami perayu telah mendapat nasihat daripada peguambela terpelajar yang memintanya supaya memilih untuk memberi keterangan secara bersumpah. Pada hemat kami ini juga adalah pilihan yang terbaik untuk perayu daripada memilih untuk berdiam diri. Peguambela terpelajar berhujah bahawa perayu mempunyai hak untuk memilih berdiam diri sekiranya tiga pilihan diterangkan kepada perayu. Kami tidak bersetuju dengan hujahan peguambela terpelajar. Sekiranya perayu memilih untuk berdiam diri dalam kes ini, perayu akan meletakkan dirinya
- G
- H
- I

dalam keadaan yang tidak lebih baik dari pilihan untuk memberi keterangan secara bersumpah. Sekiranya perayu memilih untuk berdiam diri setelah kes prima facie dibuktikan, perayu hendaklah disabitkan. Dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 Mahkamah Persekutuan, antara lain, telah memutuskan seperti berikut:

Put shortly, what the trial court is obliged to do under ss 173 (f) and 180 of the CPC is to ask itself the question: If the accused elects to remain silent, as he is perfectly entitled to do, am I prepared to convict him on the evidence now before me? See, *Dato' Mokhtar Hashim & Anor v PP* [1983] 2 CLJ 10; [1983] CLJ (Rep) 101; [1983] 2 MLJ 232. If the answer to that question is in the affirmative, then the defence must be called. And if the accused remains silent, he must be convicted. If the answer is in the negative, then the accused must be acquitted.

[25] Mengenai keadaan seseorang tertuduh telah diwakili oleh peguambela yang berkebolehan dan berpengalaman, dalam situasi yang sama seperti perayu di hadapan kami, Mahkamah Persekutuan dalam kes *Tan Kim Ho & Anuar v Public Prosecutor* [2009] 3 MLJ 151 telah memberikan pandangan seperti berikut:

[20] Section 272 of the Criminal Procedure Code provides 'In all criminal cases tried before the High Court the judge shall take down in writing notes of the evidence adduced'. Reading from all the notes of evidence and the grounds of judgment, I am well satisfied that the first appellant was properly advised on his rights as well as on the effect of choosing to remain silent. The notes show that not only were the appellants advised by the court but they were represented by able and experienced counsel. The duty to advise the accused person when he is represented by a counsel also lies with the counsel, not merely the court. From the notes of evidence appearing on p 202 counsel for the second appellant agreed that the court merely asked the first appellant whether he was aware of what he was doing. I am fully confident that if the learned trial judge had wrongly advised the appellants of their rights and the implications of them electing to remain silent, a senior and very experienced counsel such as that representing the second appellant, would have definitely advised and pointed out the errors to the learned judge accordingly. He would have failed in his duty as an officer of the court should he have not done so. A lawyer is first an officer of the court. He is obligated to advise the court on what he understands to be the law. In this respect, this is what Lord Reid said in *Rondel v Worsley* [1969] 1 AC 191 at p 227:

Every counsel has a duty to his client fearlessly to raise every issue, advance every argument, and ask every question, however distasteful, which he thinks will help his client's case. But, as an officer of the court concerned in the administration of justice, he has an overriding duty to the court, to the standards of his profession, and to the public, which may and often does lead to a conflict with his client's wishes or with what the client thinks are his personal interests. Counsel must not mislead the court, he must not lend himself to casting aspersions on the other party or witnesses for which there is no sufficient basis in the information in his possession, he must not withhold authorities or documents which may tell against his clients but which the law or the standards of his profession require

A him to produce. And by so acting he may well incur the displeasure or worse of his client so that if the case is lost, his client would or might seek legal redress if that were open to him. (Emphasis added.)

B [21] Counsel for the second appellant had acted and been involved in so many criminal cases involving new principles in criminal law including cases relating to the burden of proof at the close of the prosecution's case (see *Khoo Hi Chiang v Public Prosecutor and another appeal* [1994] 1 MLJ 265).

C [22] In any case, further, the first appellant's own counsel confirmed that the first appellant elected to remain silent, not on one occasion, but on three different occasions during the trial.

D [26] Mengenai isu ketidakwarasan perayu, peguambela terpelajar berhujah, perayu telah cuba untuk mengaku salah terhadap pertuduhan walaupun ditolak oleh hakim bicara. Perayu telah dirujuk kepada pakar Hospital Bahagia Ulu Kinta atas arahan mahkamah tetapi pihak pendakwaan telah gagal untuk mengemukakan laporan pakar ke mahkamah. Peguambela berhujah perbicaraan terhadap perayu tidak sah dan wajar satu perbicaraan semula diadakan.

E [27] Kami telah meneliti rekod rayuan dan mendapati isu berkaitan tahap kewarasan perayu telah mula timbul pada 22 Jun 2011 selepas dua saksi pendakwaan memberi keterangan. Pada 22 Jun 2011 peguambela perayu membuat permohonan kepada mahkamah supaya perayu di hantar ke hospital mental di bawah s 342(1) KAJ untuk tujuan pemerhatian bagi menentukan tahap kewarasan akal perayu. Permohonan peguambela dibuat berdasarkan maklumat daripada ibu dan ahli keluarga perayu yang menyatakan perayu sering mendengar suara dan perayu beberapa kali cuba untuk membunuh diri. Hakim bicara terdahulu, YA Teo Say Eng telah membenarkan permohonan peguambela terpelajar dan memerintahkan perayu di hantar ke Hospital Bahagia Ulu Kinta untuk pemerhatian selama satu bulan di bawah s 342(3) KAJ. Kemudiannya pada 22 Julai 2011 Tuan TPR dalam kehadiran peguambela terpelajar melaporkan kepada mahkamah bahawa laporan perubatan telah diterima dan mengesahkan bahawa perayu berada dalam keadaan waras semasa kejadian. Keadaan mental perayu stabil dan beliau layak untuk membela diri dan dibicarakan di mahkamah (ms 42–45 AR Jld 3).

I [28] Seterusnya kami mendapati nota prosiding bertarikh 5 Disember 2001, hakim bicara YA Dato' Zainal Adzam bin Abdul Ghani telah sekali lagi memerintahkan perayu di hantar ke Hospital Bahagia Ulu Kinta untuk pemerhatian apabila terdapat keraguan mengenai tarikh sebenar laporan perubatan dan juga atas alasan bahawa perayu bersungguh-sungguh mahu mengaku salah (ms 9–10 AR Jld 1).

[29] Isu mengenai laporan perubatan terhadap perayu tidak timbul selepas

perbicaraan diteruskan dengan saksi-saksi pendakwaan berikutnya sehingga perbicaraan selesai. Isu kewarasan akal perayu tidak juga pernah timbul semasa pemeriksaan-balas terhadap saksi-saksi pendakwaan. Malahan isu yang sama juga tidak pernah timbul semasa kes pembelaan. Kami sebulat suara mendapati kegagalan pihak pendakwaan untuk mengemukakan laporan perubatan terhadap kewarasan akal perayu tidak mendatangkan prejudis dan kegagalan keadilan kepada pihak pembelaan, jauh sekali membuatkan perbicaraan terhadap perayu menjadi tidak sah dan sabitan tidak boleh dipertahankan.

[30] Kami berpegang kepada keputusan Mahkamah Rayuan dalam kes *Juraimi bin Husin v Public Prosecutor* [1998] 1 MLJ 537; [1998] 2 CLJ 383. Dalam kes itu isu yang sama berkaitan dengan kewarasan perayu telah ditimbulkan oleh peguambela perayu. Di ms 422 kes itu, YA Gopal Sri Ram HMR (ketika itu) telah menyatakan seperti berikut:

With respect, the short answer to counsel is to be found in the opening words of s 342. They are, so far as relevant to the instant appeal: 'When a judge holding a trial ... has reason to suspect that the accused person is of unsound mind'. *In the present case, there was absolutely no material before the judge to raise a reasonable suspicion about the soundness of the first accused's mental state.* Counsel having made the application to place the first accused under observation was clearly under a duty to pursue the matter to its logical conclusion. *Once there was a marked silence on his part, the judge was entitled to safely assume that the matter was not being seriously pursued any further.* And it must be said that as events transpired, the learned judge would have been entirely correct in making such an assumption. For, *the answers given by the first accused under cross-examination as well as the contents of his cautioned statement (exh P223) put beyond any doubt the absence of any mental illness on his part.*

In support of his second submission Encik Karpal Singh cited *Ashiruddin Ahmad v R* [1949] 50 Cr LJ 255. We do not find a discussion of that case to be necessary. All we need say is that the facts there are readily distinguishable from those of the present case.

We are, on the other hand, entirely in agreement with the submission made by the learned deputy, Encik Azahar, that the burden of establishing the defence of insanity lay upon the first accused (see *Public Prosecutor v Alang Mat Nasir* [1938] MLJ 153; *Jusoh v Public Prosecutor* [1963] MLJ 84) and that he *had plainly failed to do this. The learned deputy drew our attention to the absence of any cross-examination of the prosecution witnesses on the insanity issue.* We were also referred to passages in the evidence-in-chief of the first accused where he clearly explains the premeditation with which the murder of the deceased had been planned and executed. We are in agreement with Encik Azahar that the revelations made by the first accused are the product of a mind uninfected by any illness of any sort.

In our judgment the learned judge was entirely correct in directing the jury as he did. *There was absent before him any evidence which supported the plea of insanity. We are therefore of the view that there is no merit in the complaint made on the point.*

[31] Berkaitan dengan isu kegagalan hakim bicara menyediakan alasan

- A penghakiman, dua perkara telah diujahkan oleh peguambela terpelajar. Perkara pertama adalah berkaitan dengan dapatan hakim bicara di akhir kes pendakwaan di mana hakim bicara telah memerintahkan supaya perayu membela diri atas pertuduhan. Peguambela terpelajar telah merujuk kepada ms 163 *AR* Jld 1 di mana terdapat catitan 'Mahkamah: OKT diarah masukkan
- B pembelaan terhadap kes pendakwaan'. Dihujahkan tiada terdapat dapatan yang spesifik oleh hakim bicara tentang sama ada satu kes *prima facie* telah berjaya dibuktikan oleh pihak pendakwaan atau tidak ada catitan keputusan dibuat atas pertimbangan secara maksima keterangan saksi-saksi pendakwaan seperti dikehendaki menurut peruntukan di bawah s 180 KAJ.

- C [32] Kami dapati tiada peruntukan di bawah statut menghendaki hakim bicara memberikan alasan mengapa pembelaan perayu dipanggil. Namun begitu kami mendapati bantahan peguambela terpelajar mengenai perkara ini sebenarnya telah dijawab apabila rakaman CRT telah dimainkan di hadapan kami oleh Tuan TPR. Kami berpeluang melihat dan mendengar rakaman CRT dan kami mengesahkan bahawa hakim bicara telah menyatakan dengan jelas bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kes *prima facie* sebelum memerintahkan perayu untuk membela diri. Malangnya perkara ini tidak tercatat dalam nota prosiding. Transkripsi rakaman CRT tersebut kami
- D perturunkan seperti berikut (ms 1 *AR* Jld 4):
- E

Mahkamah: Setelah meneliti keseluruhan nota keterangan kes ini dan hujahan kedua-dua pihak, adalah berpuashati bahawa pihak pendakwaan telah membuktikan kes *prima facie*. Oleh yang demikian, tertuduh diarah untuk memasukkan pembelaan terhadap pertuduhan

- F
- G [33] Perkara kedua yang dibangkitkan oleh peguambela terpelajar atas isu yang sama ialah kegagalan hakim bicara menulis alasan penghakiman merupakan salah arahan yang telah menyebabkan prejudis yang serius terhadap perayu. Perayu sepatutnya diberitahu mengenai sebab-sebab beliau telah disabitkan untuk membolehkan serta membantu persediaan perayu dalam rayuannya diperingkat mahkamah yang lebih tinggi. Dalam kes *Public Prosecutor v Mohd Radzi bin Abu Bakar* [2005] 6 MLJ 393; [2006] 1 CLJ 457 yang dirujuk oleh peguambela perayu, kami sedar akan pandangan Mahkamah Persekutuan mengenai keperluan hakim bicara untuk menulis alasan penghakiman, seperti berikut:
- H

The failure by the trial court either to make or to record such finding does not in our judgment occasion a miscarriage of justice. It is sufficient for the judicial arbiter ... be he a judge or magistrate ... to give his reasons in his written grounds of judgment for requiring an accused to make his defence.

- I

[34] Kami juga merujuk kepada peruntukan di bawah s 52(1) Akta Mahkamah Kehakiman 1964, atas isu yang sama. Seksyen tersebut memperuntukkan seperti berikut:

52 Record of Proceedings.

- (a) When a notice of appeal has been filed the Judge by whom the decision was given shall, if he has not already written his judgment, record in writing the grounds of his decision, and the written judgment or grounds of decision shall form part of the record of the proceedings.

[35] Kami mendapati tiada sebarang merit dalam hujahan peguambela terpelajar mengenai isu kegagalan hakim bicara menulis alasan penghakiman. Walaupun hakim bicara telah gagal untuk menyediakan alasan penghakiman, namun dalam kes ini hakim bicara yang bijaksana telah memberikan alasan keputusan (*grounds of decision*). Hakim bicara telah menimbangkan pembelaan perayu dan telah memberikan alasan mengapa beliau telah menolak pembelaan perayu dan telah mensabitkan perayu atas pertuduhan. Hakim bicara tidak melanggar s 52(1) Akta dalam kes ini. Antara lain, hakim bicara yang bijaksana telah memberikan alasan-alasan berikut dalam mensabitkan perayu (ms 3–4 AR Jld 4):

1 issue yang dibangkitkan oleh tertuduh adalah melalui notis alibi. Notis Alibi di dalam kes *Yau Heng Fang v PP* [1985] 2 MLJ 335

Where accused raises an alibi burden of proving alibi is not on the accused. It is only evidential burden that his defence to do is to raise reasonable doubt.

Setelah mengkaji pembelaan ini, saya dapati pembelaan ini adalah satu pembelaan yang lemah kerana keterangan pihak pendakwaan telah mengesahkan bahawa tertuduh berada di tempat kejadian lebih kurang 1.00 pagi, 18.8.2008 sepertimana di dalam pertuduhan. Keterangan tertuduh sendiri mengesahkan dia berada di tempat kejadian pada masa berkenaan.

Menurut pembelaan yang dibangkitkan adalah bahawa tertuduh ingin keluar dari Pulau Pangkor kerana datuk tertuduh sakit di Muar, Johor.

Walau bagaimanapun, di dalam keterangan tertuduh sendiri menyatakan dia membeli tiket bas pada 8.30 pagi dari Manjong ke Johor Bharu untuk melawat neneknya di sana dan mendapati neneknya sembuh sedikit selepas menjalani rawatan.

Jelas kedua perkara ini bercanggah dan kedua-dua pernyataan merupakan pernyataan kosong dan tidak mempunyai apa-apa nilai keterangan.

Oleh yang demikian, pemergian tertuduh dari Pulau Pangkor atau tempat kejadian secara tergesa-gesa pada subuh 18.8.2008 ke seberang dan kemudian ke Johor adalah merupakan keterangan ikut keadaan yang relevan penglibatan tertuduh dalam pertuduhan ini.

Satu lagi isu yang dibangkitkan adalah berkenaan keterangan pihak pendakwaan mengenai puntung rokok yang mempunyai DNA OKT di dalam bilik simati yang telah dijumpai di dalam bilik simati.

Penjelasan tertuduh bahawa dia adalah perokok dan sentiasa membuang puntung

- A rokok merata-rata di dalam kes ini adalah tidak munasabah.
- Oleh kerana tertuduh merupakan orang yang bertanggungjawab dan biasa dalam mencuci dan mengemas bilik-bilik di dalam resort tersebut. Sebagai orang yang bertanggungjawab mengemas dan membersihkan bilik-bilik, tertuduh tidak akan sendiri membuang puntung rokok dalam bilik yang dikemaskan. Oleh yang demikian, penjelasan ini bukanlah penjelasan yang munasabah dan masuk akal.
- B Mengenai penjualan barang-barang kemas dicamkan oleh suami simati oleh tertuduh di kedai emas di Johor. Ini dijelaskan oleh tertuduh itu merupakan barang kemas teman perempuannya. Satu lagi saya dapati ianya merupakan satu pernyataan kosong tanpa apa-apa nilai. Ia berbanding dengan keterangan pendakwaan mengenai barang kemas yang disokong oleh ... adalah meyakinkan.
- C Oleh yang demikian, dengan ringkas, saya dapati bahawa pembelaan tertuduh merupakan satu *mere denial* yang tidak membangkitkan apa-apa keraguan yang munasabah terhadap kes pendakwaan terhadap pertuduhan ini.
- D Oleh itu saya dapati tertuduh bersalah dan disabitkan dengan kesalahan sepertimana dalam pertuduhan.
- E [36] Isu keempat diujahkan oleh peguambela terpelajar di hadapan kami adalah mengenai keterangan terhadap perayu hanya berdasarkan keterangan mengikut keadaan dan bahawa tiada keterangan mengenai motif di pihak perayu untuk membunuh si mati. Dihujahkan oleh peguambela terpelajar bahawa keterangan mengikut keadaan yang ada tidak cukup dan tidak selamat untuk mensabitkan perayu. Dengan hormatnya, kami tidak bersetuju dengan hujahan peguambela terpelajar. Sebaliknya, kami sebulat suara mendapati bahawa terdapat keterangan-keterangan mengikut keadaan yang cukup kuat untuk mensabitkan perayu atas pertuduhan.
- F
- G [37] Keterangan yang telah diberikan oleh saksi-saksi SP3, SP4, SP5, SP6, SP7, SP8, SP9, Latipah bt Muda ('SP10'), SP11, SP12, SP13, SP14, Noor Salina bt Iden ('SP15'), SP16, ASP Somu a/l Subramaniam ('SP17'), SP18, ASP Zairulnizam bin Mohd Zainuddin ('SP19') dan ASP Muniandy a/l Paramichiuan ('SP20') pada hemat kami adalah cukup, memadai dan kukuh untuk mensabitkan perayu dengan pertuduhan. Sabitan perayu adalah selamat berdasarkan keterangan saksi-saksi yang disebutkan. Kami bersetuju dengan dapatan dan keputusan yang dibuat oleh hakim bicara dalam mensabitkan perayu atas pertuduhan.
- H
- I [38] Keterangan matan saksi-saksi tersebut yang mengaitkan tertuduh dengan pembunuhan si mati dapat diringkaskan seperti berikut:
- (a) SP3 — suami si mati membuat laporan polis tentang kematian si mati dan mengenai kehilangan barangan milik si mati iaitu barang kemas, telefon bimbit, komputer riba, wang dan kamera digital. Saksi telah

- dapat mengecam barang kemas milik si mati yang telah dijual oleh perayu di Johor Bahru kepada saksi SP18 di kedai menjual/membeli barang kemas; **A**
- (b) SP4 — saksi yang mengemas dan mencuci bilik si mati No 202 menyatakan, kunci bilik sentiasa dipegang oleh si mati. Pada malam kejadian si mati masuk tidur jam 9 malam. Saksi dapat mengecam gelang emas (P27B) milik si mati yang telah diberikan oleh perayu kepada SP7 pada malam kejadian dan SP7 telah berikan pula gelang tersebut kepada teman wanita beliau, SP6; **B**
- (c) SP5 — perayu berjumpa saksi pada malam kejadian dan meminta saksi menghantar perayu ke seberang kerana mahu melawat neneknya yang tenat di Muar. SP5 melihat perayu membawa satu beg. SP5 telah diberikan sebuah komputer riba oleh SP8 yang memberitahu ianya telah diberikan oleh perayu. SP5 telah mencampakkan komputer riba tersebut ke dalam laut; **C**
D
- (d) SP6 — saksi telah menerima satu gelang emas (P27B) daripada SP7 dan SP6 dimaklumkan gelang emas telah diberikan oleh perayu dan adalah milik si mati; **E**
- (e) SP7 — saksi telah mengambil perayu dari Suria Beach Resort pada waktu tengah malam hari kejadian dan membawa perayu berjumpa SP8 untuk menyewa bot untuk balik ke Johor. Perayu telah menunjukkan barang-barang kemas kepada saksi dan perayu memberitahu telah meninggalkan satu komputer riba di rumah SP8. Perayu beritahu SP7 bahawa beliau telah mengetuk kepala seseorang pada malam itu. Perayu ada membawa satu beg galas. Perayu telah berikan satu gelang emas (P27B) dan wang RM200 kepada saksi kerana telah menolong beliau. Gelang emas saksi berikan kepada SP6 untuk disimpan; **F**
- (f) SP8 — perayu dan SP7 datang ke rumah beliau waktu tengah malam minta sewa bot. SP8 telah meminta adik beliau, SP5 untuk hantar perayu ke seberang. Perayu tinggalkan sebuah komputer riba di rumah SP8 dan saksi minta SP5 buang komputer itu ke dalam laut; **G**
- (g) SP9 — tengah malam kejadian, saksi ada mendengar bunyi spring katil seperti ada orang membetulkan katil dan kemudian melihat perayu berjalan di koridor ke arah pintu pagar. Perayu memberitahu mahu balik ke Johor. Perayu dilihat dalam keadaan tergesa-gesa hendak meninggalkan Suria Beach Resort. Perayu masuk ke dalam bilik SP13 dan keluar semula dan dibawa pergi menaiki sebuah motosikal yang ditunggang oleh kawannya; **H**
I
- (h) SP10 — saksi telah mengecamkan subang emas (P26A) dan gelang tangan emas (P27B) yang telah dilarikan oleh perayu sebagai milik si mati;

- A** (i) SP11 — perayu datang ke rumah saksi di Johor Bahru pada 18 Ogos 2008 membawa banyak barang kemas. Saksi membawa perayu ke sebuah kedai emas dimana perayu telah menjualkan barang kemas kepada SP18. Perayu bagi RM50 kepada SP11 dan SP12 kerana membawa perayu ke kedai emas;
- B** (j) SP12 — menyokong keterangan SP11;
- (k) SP13 — perayu tinggal satu bilik dengan saksi. Pada jam 1 pagi, 18 Ogos 2008 saksi terkejut dari tidur bila perayu balik masuk ke dalam bilik. Jam 8 pagi tarikh yang sama saksi dapati perayu tidak berada dalam bilik.
- C** Saksi sahkan sepasang kasut (P43A) yang dijumpai dalam bilik 204 adalah miliknya yang dipakai oleh perayu;
- (l) SP14 — menjumpai satu batang kayu (P46A) dalam bilik si mati dipercayai telah digunakan dalam pembunuhan si mati. Saksi turut jumpai satu puntung rokok (P47A) dalam bilik si mati yang ada kesan DNA si mati;
- D**
- (m) SP15 — mengecam perayu sebagai bekas pekerja Suria Beach Resort dan mengecam P26A dan P27B sebagai barang kemas milik si mati, kakak beliau;
- E**
- (n) SP16 — serangan terhadap si mati berlaku masa si mati sedang tidur dengan menggunakan kayu (P46A). Saksi menganggarkan waktu kematian si mati antara jam 9.20 malam hingga jam 12.20 tengah malam pada 18 Ogos 2008;
- F**
- (o) SP17 — telah menangkap perayu di Taman Perling, Johor Bahru pada 21 Ogos 2008, saksi telah merampas barang kes, tiga buah telefon bimbit Nokia. Perayu telah membawa saksi ke kedai emas Sri Suria Emas Enterprise di Jalan Wong Ah Fook, Johor Bahru dan saksi SP18 telah menyerahkan tujuh jenis barang kemas yang dijual oleh perayu kepada
- G** SP18;
- (p) SP18 — pembeli emas dan surat pajak gadai. Saksi mengesahkan pada 19 Ogos 2008 telah membeli tujuh jenis barang kemas daripada perayu yang mengatakan barang kemas beliau dan teman wanita dengan harga RM1,500. Saksi mengeluarkan resit (P41). Semua barang kemas itu telah dirampas oleh SP17 pada 21 Ogos 2008. Semua barang kemas telah dicamkan oleh SP3 sebagai barang kemas milik isteri beliau, si mati;
- H**
- (q) SP19 — saksi telah merampas satu gelang emas (P27B) dari SP6. Saksi-saksi SP3, SP4, SP10 dan SP15 dapat mengecamkan gelang emas itu milik si mati. Gelang emas itu telah diterima oleh SP7 daripada perayu dan SP7 telah serahkan kepada SP6, teman wanita beliau; dan
- I**
- (r) SP20 — pegawai penyiasat yang telah menjalankan siasatan kes ini telah merakam keterangan saksi-saksi, mengumpul barang-barang kes,

mengawasi pemeriksaan forensik, menguruskan barang kes dan menghadiri bedah siasat ke atas jasad si mati yang dilakukan oleh SP16.

A

[39] Selain dari keterangan-keterangan mengikut keadaan tersebut, lain-lain keterangan yang menyokong yang menjurus kepada kebersalahan perayu dapat dilihat dari fakta bahawa perayu telah meninggalkan Pulau Pangkor dalam keadaan tergesa-gesa pada waktu tengah malam tanpa memberitahu SP13 (rakan sebilik) dengan menyewa bot daripada SP8. Tujuan perayu adalah untuk melawat datuk beliau yang dikatakan tenat di Muar. Walau bagaimanapun perayu telah menaiki bas terus ke Johor Bahru. Dalam keterangan membela diri, perayu menyatakan telah melawat nenek di Johor Bahru yang telah sembuh. Keterangan dan kelakuan perayu yang bercanggah dan tidak munasabah menguatkan dapatan hakim bicara terhadap kebersalahan perayu.

B

C

D

[40] Pada malam kejadian perayu secara spontan telah memberitahu SP7 bahawa beliau telah mengetuk kepala seseorang (ms 43 dan 48 *AR* Jld 1). Pengakuan perayu telah dibuat secara sukarela kepada orang awam dapat diterima terhadap perayu. Walaupun SP7 tidak bertanya siapa dan bila kejadian mengetuk kepala berlaku, namun kejadian ketuk boleh dibuat inferens munasabah bahawa perayu adalah orang yang telah mengetuk kepala si mati dengan kayu yang ditemui berada di dalam bilik 202 Suria Beach Resort dimana mayat si mati telah ditemui. Selain itu, dalam masa yang sama perayu telah memberi satu gelang emas (P27B) milik si mati kepada SP7 sebagai upah kepada SP7 yang membantu perayu untuk melarikan diri dari tempat di mana jenayah pembunuhan telah dilakukan oleh perayu.

E

F

[41] Keterangan mengenai pemilikan barang kemas, telefon Nokia dan komputer riba oleh perayu yang merupakan barangan milik si mati pada malam kejadian telah diterima masuk oleh hakim bicara sebagai keterangan untuk mengukuhkan sabitan terhadap perayu. Hakim bicara tidak terkhilaf dalam menerima masuk keterangan tersebut terhadap perayu. Selain itu hakim bicara turut menerima keterangan berkaitan puntung rokok yang ada DNA perayu yang ditemui dalam bilik si mati. Hakim bicara telah memberikan alasan mengapa keterangan itu diterima terhadap perayu dalam kes ini dan menolak dakwaan perayu bahawa puntung rokok itu telah beliau buang di situ semasa beliau membaiki *air-cond* 2–3 hari sebelum kejadian. Kami bersetuju dengan dapatan hakim bicara atas isu itu.

G

H

[42] Hakim bicara telah menolak pembelaan alibi yang diberikan oleh perayu atas alasan terdapat keterangan kukuh dari saksi-saksi pendakwaan bahawa pada sekitar jam 1 pagi perayu berada di tempat kejadian. Perayu hanya beredar dalam keadaan tergesa-gesa dari tempat kejadian selepas menyerang dan melarikan barangan berharga milik si mati. Kami bersetuju dengan

I

- A dapatan fakta hakim bicara tersebut dan tiada alasan untuk kami mengganggu dapatan tersebut.
- [43] Peguambela terpelajar berhujah pihak pendakwaan gagal menunjukan apa-apa motif di pihak perayu untuk membunuh si mati. Kami tidak bersetuju dengan hujahan peguambela terpelajar. Motif dapat dilihat melalui fakta dan keadaan yang berlaku dalam kes ini. Perayu diakui mempunyai masalah disiplin dalam pekerjaan beliau. Perayu selalu ditegur oleh si mati dan akhirnya telah diberhentikan kerja. Perayu menumpang di Resort tersebut yang diuruskan oleh si mati sementara waktu mendapatkan pekerjaan yang baru.
- B
- C Pada hemat kami, perayu mempunyai motif kerana mendendami si mati selain terdesak untuk mendapatkan wang bagi menyara kehidupan beliau yang mempunyai teman wanita ketika itu walaupun tanpa pendapatan dan pekerjaan.
- D [44] Isu terakhir yang ditimbulkan oleh peguamcara terpelajar adalah mengenai kegagalan pihak pendakwaan memanggil atau menawarkan seorang saksi dikenali sebagai Ustaz Latif kepada pihak pembelaan. Peguambela menghujahkan Ustaz Latif dilihat makan malam bersama si mati dan orang yang terakhir dilihat bersama si mati pada malam kejadian. Dihujahkan juga saksi itu penting. Oleh itu anggapan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950, hendaklah terpakai terhadap pihak pendakwaan. Kegagalan saksi itu hadir memberi keterangan dihujahkan turut meninggalkan jurang di dalam kes pendakwaan.
- E
- F [45] Kami tidak bersetuju dengan hujahan peguambela terpelajar. Berdasarkan kepada keterangan saksi SP13, Ustaz Latif dan beberapa pelajar tahfiz adalah tetamu di Resort tersebut sedang menghadiri seminar. SP13 menyatakan beliau turut makan bersama si mati dan Ustaz Latif di sekitar jam 10 malam. Selepas itu mereka bersurai. Si mati telah kembali ke bilik beliau. Keterangan SP3 melalui perbualan telefon dengan si mati, menunjukkan pada 12.30 malam si mati sedang berada di biliknya bersedia untuk tidur (ms 22 *AR* Jld 1). Kami tidak bersetuju Ustaz Latif saksi penting dalam kes ini dan tiada keterangan menunjukkan pihak pendakwaan cuba untuk menyembunyikan keterangan saksi Ustaz Latif tersebut. Oleh itu anggapan di bawah s 114(g) Akta Keterangan 1950, tidak terpakai dalam kes ini dan tidak wujud jurang dalam kes pendakwaan seperti dihujahkan oleh peguambela terpelajar.
- G
- H
- I [46] Atas alasan-alasan yang kami sebutkan di atas, kami sebulat suara mendapati sabitan terhadap perayu adalah selamat. Kami mendapati alasan-alasan dalam rayuan perayu tidak bermerit. Dengan itu kami menolak rayuan perayu. Keputusan Mahkamah Tinggi mensabitkan dan menjatuhkan hukuman mati ke atas perayu dikekalkan.

Rayuan ditolak dan sabitan dan hukuman mati disahkan.

A

Dilaporkan oleh Kanesh Sundrum

B

C

D

E

F

G

H

I